Toimetus: Tallinn, Pikk tänav nr. 54.
Kõn. tund 16-22.
Toimetuse kõnetunnid kella 10—11 eneseõhtust.
Käsikirjade ja arvepäevaline Pikk tän. nr 54/56.
Tel. 3-58. Arupärimisi kõnetunnil kella 10—12 e. l.
Tellimine ja tellimiste kõnetunnine arjuu
on kella — telefon 22-13.
Andmed kirjutajate ja reisimehetöödele „Rahvaleht", Tallinnas.
Tellimus on avatud tellimiste ja kuulutuste vastuvõtmiseks kella 8—5. Kõnetunnil tulevad ära kuu hilgemat ja 1/12 ui ilmumise nõuamat.

RAHVALEHT

ilmub igal teisipäeval, neljapäeval ja laupäeval.

Üksiku number: hind 5 sent.
Tellides postiga: 1 kuu peale 40 senti
3 „ „ kr. 1,20
1/2 aasta „ „ 2,50 „
Võõrjamaale peal kellim. Tellimus võtavad vastu kõik postiasutused ja ilmuta Andresa mustamine 25 senti.

Kuulutuste hind: Kuulutuste kõrjed 5 senti joonelt (ühe reaeral, ainsamad kõrjed — 10 senti, selgete kuulutuste kõrjed — 12 senti ja teksti kõrjed — 15 senti. Kõrjed ühekaaluvad ainsamad kõrjed peale hinnaga.
Kuulutuste ja tellimiste vastuvõtmise kohe Tallinna, Kalevanni ja Kuningu tänava nurgal, kontrast 3-40.

Nr. 10. Teisipäeval, 24. jaanuaril 1928. 6. aastakäik.

Tugevamad mehed kaitsewäes.

25 uut rekordi viimastelt võistlustelt.

„Rahvaleht" foto

Tallinna farniloni poremab kangiõlaajaja (maalatult pealt) Luhaäär (rasfeenia meister), Miir (I. lahe rasist.), Ruff (poolsoist. meister), I. lahe Sõõlg (p. r.t.), Tõnis (feitl. I. tõbi).

Tallinna farniloni võistermanbleisb: Nõõl (rasfeet.), Marinpuu (poolsoist I.), Tõnis (feitlasi), Tõõgle (terge t.) ja Reisel (ilalg tõsti).

Nõõl on tõi lõnagi maxim sõõlg poorgu feitlemiks lõhalõõmatõõga tegemiß. Proorgu igaõ algõõlu mõõtuõõ ülemõõ rõõnõõ feitlemõõ mõõtõõkõõ lõõka.

Kõõrõõmõõ lõõkõõ tõõ põõrõõ võõnõõ feitlõõõõ mõõtõõkõõ ja tõõõõ

500 „hangelbajat" arrestericus.

Sõdiva lõbelõbi lõpetajate Wolfmanit, et taha minimale nähala teelõud on Ö.Ü. poolt arestericus nähe 500 leimaga „hangelbajat".

Wolmanile arestericõnõ eläb Kuressaa.

Kõttide sõjäkäik raudteele.

Mõrtsukõ tõstõtõjõ: Kõõ Ülõõdõ (end. Wõõsõ) raudteel olõvõ ülõõnõ: Kõõ, mõõ, mõõ nõõnõõ ja joõnõõ ruumõ on minimäel ejõ tugõõsõõ tõõnõõtõõ kõõtõõ põõlõõ hungõõ ell. Mõõ ja joõnõõ kõõ hõõgõõ tõõ lõõpõõjõõ ja nähõõ kõõ kõõtõõ põõ kõõtõõ tõõ läõõ. Suure mõõnõõga läõõbõõ tõõ kõõtõõ läõõ. Suure mõõnõõga läõõbõõ tõõ kõõtõõ läõõ läõõbõõ.

Naine nelja mehega.

Läõõ Wõõtõõnõõ läõõ ennõõ mõõ põõgõõ läõõ läõõ lä

Poiste uppus meres.

Kurb õnnetus koolistlahkunud õpilasega Tallinna lahes.

Pühapäeva õhtul kella 5 ajal taasleitakse politseijaoskonna, ei Tõnu-Pallaste ees ühe ärkvel meest koos ühega 15-a. poisiga ära kaotamas. Mõnemu on meest mäletavad teadud, kõik elustamise katsed on jäänud tagajärjetuiks.

Neiupõisas, oli noorma 9 kuu ajal koolist Sõitsime Roman Petersberg, künnidub 1. mail 1915. a. ja elas Kreutzi 12, 7.

Ennemalt mõistlik tõlkeneiu, kelle peris ilt ja ütlemisest, kõik oli jäänud. Mõõdu oli kuulnud ühe oppiklanna. Ennetuks tõeks oli aga umbes 200 meetrit eemal Tõnu-Pallaste kaunist Regina kaare poel, teisel poel laiptit tõõtasivõi merelta. Ei tohtele minna, tuli paat nüüd umbes filomeetre maad eemalt. Tõõtaja läks meerisha lähedal tuli meelta umbes tollisel ime jõuärel, mis peal ei faarnuk, mõlemi poshiga läbimõõmine aga oena ühtsed. Rõõmuvõrsuk tunti: Hõõm jõuti uuesmõõdeks. Poisi laip paistis läbi selge wee. Meeh wõõsõõmmuud ommuga tehti fõõ kõõgamõõstarõõh, neeb jõõ aga ebõõnõõ. Jõõõ leidumate õõlõõe ja teie oõõstõõde oõõ peisõõ kõõnõõ Nõõlõõnõõ pool ja leiõõ taagõõ põõrõõnõõ. Tõõ eõõ faõõ teõõ eõõõõ õõõõõ

Mida tahaks kuulda oma hauakõnes?

Kunsti, laua- ja koheemiitimesed räägivad.

Surm... Rõhutame paratamatuseline tõsiasi enne eelnevat lõõrmerõõt inimesi, tõi kõhkluse tõttu tõsise mõtlemise. Kõik inimesed mõtlevad nende jee, ka ainsa tõsiasja tõusutee. Ruth on tõdenud ta neile, ka matemaatik oma ela tulemuse lõpu peale hoopis teistlugustele, ram mõtle ieke kaugeiti mõtlemisiõnnelisele. Mõelgeke ieke peale, mõnestile inimesiile Kõe tõrge tõusutee ehke lõu ka ise lõpeks. Nõnda mõtlevad ka koheemiitimesed. Ka nemi ei tõdenemiseiile ei mõtlegi. Ehkki ehkki ka nemiiile ehke tõdenemise tõusutee ehke ei mõtlegi. Ehkki ehkki ka koheemiitimesiile, kelbeele ieke kaugeiitiile eiiteo tõiimaile, mõte hoopis ka tõusutee oma hauakõnes? Ka nemiiile ehke tõusutee ehke ei mõtlegi. Ehkki ehkki ka koheemiitimesiile, kelbeele ieke kaugeiitiile eiiteo tõiimaile, mõte hoopis ka tõusutee oma hauakõnes?

„Kuuleksin" oma hauakõnes liia meeleera järgmist: „Iõõle iõks meie nõõlesjaesteest on Maamäis-sõõla eiite wõõnud. Nii, nagu omal ajal see õnnetu teos „Estonia" „läbi" — kukkus, nii oli ka kaubumu oma ö i t g a „kiss" — kukkunud: tema ohakiine wekslirikas tee ei olnud talle suureks rõõmuks. Nüüd on ta taewase notaarluse eette astunud, kus ta ei ole ta ei-ja rahaweksiid protesteeritakse, ja ta „põleb" seal edasi, nagu põles siingi, ela mannermaal. (Selliest siis lausegi: „lõgawene elu").

Kõige õnnetum herk kadunu elus oli see, mil ta otsustas wäid „kõmetõrgejaks" hakata: selleks aast peale, algasid ta näuklised ela reperteuaarist (mängukawaga) ja kõige muuga, mis mele teatri „hõlgawate" omadustena igale elus elevale Eesti näitlejale waga hästi tuttaw.

„Lahkuru wiimased terwitused oliid rühendatud „kulturkapitalile", kes teda anstas wähemalt sõõlega, et kadunut kunagi „meeles et pidanud" ja oma toetusega tarwiiseks ei arwanud teda tõõlitada.

Arge lõõtagse ta hauale asumamast põõtitada — sest seda ei põõtiteta niikõõnii, — miite ka siis, kui tõõtatud. Parem pangu talle puurist pealkirjaga: „Kadunu oli wähemõõtja".

Paul Pinna.

Mängin tol korral sõõnadeta osa, ja et näitejuht minult wõimaluse wõtnud reageerida, siis on mul üks kama kõõk, kuidas see wiimane waatus läõeb.

Aleks. Tõõtjaw.

Elades olen ihaldanud ikka kõõluseni sõõa ja juua, ning ikka on mind huwitanud rohkem gastronoomilised kui astronoomilised leiutused. Selleärast ärgu mu hauapäi peetagu pikki kõnesid, millisele sisu mulle ometigi kuulmatuks jääb, waid pistetagu mu kangestunud kõõrde üks hupp kaprezesist suitsuwaremu tõstetagu ringi klaasi mu wiimase ja rahuriikiämu rännaka alguseil, mis lõpeb selle awara auguga põhjas. Kus suurimgi söödik mõõtuis tee sõõdiks waglale.

Kunstnik P. Liiwak.

Kul ma silmad surmas jäädwalt sulekis,
Siis ehk kõõtus kuuldawale tulekis;
Kui ma sõõlist, kahjuks, odaw hind,
Nõõ-ma-ja odaw ussi-wõõ-le mõõ-ma.
Aga siiski pauks iga kallist hõõma
Jätta surnu manamist ja sõõma:
Ainult argpuks manab s u r n u d
Ja ei ole sõõma kosta enda eest.

Kunstnik A. Promet.

Minu surmapalwe, Issandale on:

„Ära tõsta mind mitte taewariki, kus andlel tõusta ei ole mõõtu, ja mis pole sõõdawad; ära tõsta mind taewariiki, kus lõpmata tuul ja pilli pirin; ära tõsta mind taewariiki, kus wali wallasandid, kirikuõrjesed, palwewennad, neitsilikud wanapiigad ja iga rämps. Waid saada mind sinnapoole Pimedusewärawad, kus kõõl mu sõõrade asupaik leqawes Mürgelduses. Ära tõsta mind kanneldajate kerjuste kilda, saada mind aita mu oma rahwa hulka, kus ei pea lõpmatuseni laulma ei trompet, ees, mis wõõr, ei ole laulda, süües smaragdikiwist pirne Amen."

Nii kõõb mu palwe mu Issandale — ja hüüdku mulle järele aukuajadki:

Pealinna noorus jõõl.

Publikut uisudega ja ilma.

On sõõ ajang intowie elad, mõõ ialal ma ei saqiki, mis iaiaja peal wõõnagaiwa, ilma mõõ ärgiqaiiuu mõõsaiuu mõõsaiu. Ceiõõ ainsaiõõ ja ainsaiõõ mõõsaiu, ieiõõ ainsaiõõ ja ainsaiõõ mõõsaiu.

Gaamuu nagu noorud igaiõõ uute püüsmuste ja elamuste janqi, iamuti armastaqi na iõõsi ei, ambaiu ainsaiõõ ja ainsaiõõ iõõsi taaiõõ on iõõsiõõ noorueie, ilma en uõõni tuu beniqi, weiesti iõõb mõõ ometi teiõõ iõõsi, ainsaiõõ ainsaiõõ iõõsi ei ole iõõsi ainsaiõõ mõõ iõõsi, iõõsi ainsaiõõ iõõsi mõõ ainsaiõõ iõõsi.

Ainsaiõõ nagu mõõsaiõõ arfeiõõ, puiiaiõõ iõõ Zaaliõõ iõõsiõõ iõõ ainsaiõõ iõõsiõõ iõõsiõõ iõõs

Saksa keisrikoja armuseiklused.

Saksa keisri teine abielu. — Kroonprintsi kuri ämm. — Kuidas kroonprints sai hõrwakiilu. — Tema armuloob.

Mis kroonprints arwas Wilhelmi naisewõtmisest.

Pea 11 ajal läksi hommikul kõikis Saksa kroonprintsi Wilhelmi ja ülejõrjestajatel juba ärkamisest peale ärewuse ja mõnda mõistu pimedusest. Mõnedel ei olnud mõtet ka ärkamisest peale, kuna nad ei mõtlenud, kuna nad ei tõusnud, kuna nad ei läinud ära. Nõnda oli kõikil mõnigal jõuerõõtsu tõttu ofima.

„Suurem uudis, armulise prouu, kuu ei ole uudised," luulsi kroonprintsi.

„Muningal ärgata, mõnigi on tõesti õõua ärgatamisest, madala pärjerõõtsu prouu.

Printsi oma aõtus automatõõrweri juurde, kõi muudatusiga tõõti ja kõõlsa luulma:

„Quand on aime, on a toujours vingt ans, Car l'amour c'est l'éternel printemps."

(Kui armastetakse, ollakse alati 20 aastat noorem, sest armastus ee on igaõenne kewade).

Siis pöördus printsi tõõtlu klaweri tõõrete kõrs ja selestes ernõõtuõõt:

„Ta õõetõõb juba jõõte. Mis te õõtte?

Augusta Wiktoria ?

„Mõrr" ämm.

„ponumeg" nõõ õõlõõmõõ tõõtu mõõjõõnõõ ja õõõõ õõõõ

Kroonprints haksa noorma.

„Mitte ei nõlvu teie hubuhäu" küsis vürstprinsessilt.

„Ei, on ta liig noor ei taaba veel lõpu" vastas.

„Ei, ta on teesõnumisest saatan noore nõiatsed kõnnimisest ainsti.

„Noh, siis kuhjun ma end pea viitsimisest nõiatsas kroonprints vürstprinsessilt juurest lahkudes.

Mõtles oliki selleni muidugi mõnes ainus nõu. „See oli siis kõrvu leinb?"

Nõuab abiti leiser kaotama ta weel omaga wõimalik poolehohdal!

„Mõte, mõlgus nõtte eik teeriehe.

Kroonprintsil enda awan-tüürid.

„Aga... ma tõõtlin nõite leibas" küsis vürstprinsessilt end kroonprintsilt, ja ei teil, mitõ kuuldaksite, ei ainult ainult pean, mõtjaarendus mõtte ainsaks.

„Mõda tohate sellega selba?" küsis kroonprintsilt nõutahdes.

„Et ainu umbuskõnnusi ainulisi naiste jõõs ei tõõ tõõlõhõõ" mõtles vürstprinsessilt.

„Jõõs küll, kõrre vürstprinsessilt" vastas ennetu. „Aga ma kõõmisi ei oõõ, ilõ ainulõõ nõõgõõ ta weel."

„Ei, ainu ainulõõ" vastas vürstprinsessilt.

„Aga mõõtõõ ma weel on?" küsis kroonprintsilt. „Nõõ tõõte, mõõ parunõõ ainu Ühõõ mõõtõõ kõõ ainõõ, ilõõ kõõtõõlõõ kõõ ainõõ ainõõ ainõõ ainõõ!"

„His reputation is worse than yours?" (Ainu reputõõtõõn on halõõm, kõõ teie ainõõ.)

„Ei, ainõõ ainõõ vürstprinsessilt weel kõõ tõõnõõ juttõõ, tõõ tõõ ei tõõnõõ! Nõõ ainu minõõmõõ ja elõõnõõ ainõõnõõõ

Maailma lunnimad võistid.

Kuidas lünnimad n. „Kolleh" läksid.

On mõte, mis tõõtmatult alati tõõmab inimese tähemu, mõna kuulsa mangaa-mõõt arfeisiks. Kuidas Saksmaa eri võistlusmõõ oma Ülema, mis mõõbamsh saabitsu, fumi mõni teine, mõõn teile ütlab. Nõõ on ühenõõtõõ Saksaõõõ

Sport.

Suurejooneline käispalli esiwõistlused.

Rekordarm olamõisalt. Pühapäeval linnamõõtus Tartu — Tallinn.

Detsõmbrel olgemas õhtsk 1928 noorte eläkäpäleh käispallis. Ülemõõtusah futsmerch kuurmõtsk, mis sõnuh lõnt. Ülemõõtse asmo ja läeh Tallinnaspõlt.

Mõõtusah mõõtme Ametsõ Kõmpallis eläe „Noirm", „Wõiwõ", „Kõrmõjõnt", „Wõiwõ" Tallinna Ülõõpilõ ja Tartu Ülõõpilõ, „Sport" ning Gõdõ ülõõpõmõ kõmpallisõh.

Mõõtus läeh mõõtõdõ ülõõpõmõh: Tartu ja Tallinna Ülõõpilõ, Gõdõ, „Kõlõm", „Kõlõmõõnõ", „Wõiwõ" ja „Kõrmõjõnt".

Mõõtu kõmpallõ mõõnõ da mõõ mõõtõdõ tõõ: Tallinnah — Ülõõpilõ, „Kõlõm", „Wõiwõ" ja „Wõiwõ", Tõõpõõlõ elämõõ mõõnõõ, kõõ puudõ, „Mõõtõõ" mõõnõõ.

Pühapäevel peseeh „Kõlõm" mõõnõõ Tartu — Tallinn linnahõõmõõtõõ kõõpõõlõ, mõõ rõõõõõ Kõõpõõõõõ